

2020. március 26., csütörtök

SZENT JÓZSEF NAPI ÜZENETE, AMELYET BRAZÍLIÁBAN, MINAS GERAISBAN, FIGUIERA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR SZÁMÁRA

Uratok születésétől a Mennybemenetelig, amikor eljött az ideje, hogy kinyilvánítsa Megváltó Művét, és felébressze a lelkeket a szeretetre és az igazságra, a Teremtő elküldte a világba mindazokat a tudatokat, akiknek szükségük volt arra, hogy Fiával együtt tanuljanak.

Így történt, hogy a lelkek évről évre együtt voltak Krisztussal az Ő földi életében.

Egyes tapasztalatok rövidebbek, mások hosszabbak voltak. Egyesek csak egyszer találkoztak Vele, mások többször, mert maga Isten volt az - Aki mélyen ismerte az Átala teremtett lelkeket - Aki ismerte minden lény valódi szükségletét.

Így történhetett, hogy Krisztus gyermekkorától kezdve voltak olyan lelkek, akik osztoztak az Ő törekénységében, gyermeki tisztaságának felébredésében és megnyilvánulásában, emberségének növekedésében és Istenségének kibontakozásában e törekény testben.

Minden lény megtanult valamit Istentől az Ő Fián keresztül, valamit, amit a Teremtő saját Kezével épített be a lelkekbe Krisztuson keresztül.

Voltak olyan lelkek, akiknek meg kellett tapasztalniuk Krisztus dicsőségét, Isten Országának kinyilatkoztatását az Ő csodái, Szavai, Jelenléte által. Másoknak arra volt szükségük, hogy az Ő Kín szenvedése által mély, gyümölcsöző és örökkévaló Szeretetet ébresszenek, hogy az Ő Szeretetének örökségét továbbvigyék a világnak, nemcsak abban az időben, hanem az elkövetkező évszázadokban is. Más lelkek, annak ellenére, hogy nem néztek Krisztus szemébe, megtapasztalták szellemi Jelenlétét, és a csendben képesek voltak megtalálni Őt önmagukban.

Azért mondom ezt nektek, mert itt az ideje, hogy befelé forduljatok és emlékezzetek.

Emlékezzetek az Istennel teli Gyermekre, aki tisztaságot ébresztett a szívetekben.

Emlékezzetek a csendes és alázatos Fiatalemberre, aki az apjával együtt tanult az asztalosműhelyben, miközben az a lelkek átalakulásáról tanította őt.

Emlékezzetek a Názáreti Prófétára, aki a hegyeken járt, és ugyanilyen egyszerűséggel járt a vizeken, felfedve Isten titkait, amelyeket az Ő Szívében, valamint minden lény szívében őrzött.

Eljött az idő, hogy emlékezzetek arra a Tekintetre, amely megváltott benneteket, arra a Kézre, amelyet felétek nyújtott ki, hogy új életre, vezessen benneteket, hogy új emberré formáljon benneteket, Aki egyszerűen így szólt: kövess Engem.

Emlékezzetek Arra, aki elhívott benneteket, hogy hagyjátok el az emberi vágyak és törekvések csónakját a tengeren, hogy Vele együtt menjete, hogy megmentsetek a lelkeket.

Emlékezzetek Őrá, Aki megbocsátotta bűneiteket, és amikor meglátta benneteket az igazságot, a neveteken szólított benneteket, hogy soha többé ne tévelyedjete el az Ő Szeretetétől.

Emlékezzetek minden csepp Vérrre, amely lecsorgott az Arcáról, és a Tekintetére, amely mindig Istenre szegeződött.

Emlékezzetek a szenvedés fölé emelkedett Szívére, amely változatlan szeretettel könyörgött az emberiségért és minden lényért.

Emlékezzetek az üres sírra.

Emlékezzetek Szavaira és Arcára, ragyogó öltözkéire.

Emlékezzetek a felhők izzó fénye közepette felemelkedő Testére, és a fény közepette az Ő Hangjának erejére, amely azt ígérte, hogy elhozza Isten Országát a világnak.

Ahhoz, hogy lássátok beteljesedni Krisztus ígéreteit, emlékezzetek kell, és ahhoz, hogy emlékezzetek, befelé kell mennetek, és szeretettel kell szemlélnetek, amit Ő hagyott szívetekben, mert az Ő impulzusai örökkévalóak.

Áldásomat adom erre.

Legtisztább Szent József